

Udenrigsministeriet: Dansk sikkerhedspolitik 1948-1966 – Bind II: Bilag

7. Uddrag af udenrigsminister St. Laurent's tale den 28. april 1948 i underhuset i Ottawa (side 25)

Bilag 7

Uddrag af udenrigsminister St. Laurent's tale den 28. april 1948 i underhuset i Ottawa (Oversættelse fra engelsk)

.....
Da jeg for syv måneder siden talte i generalforsamlingen, omtalte jeg en mulig udvej. Jeg erklærede ved den lejlighed, at det ikke var nødvendigt at påtænke en opløsning af De forenede Nationer eller en udskillelse af Sovjetblokken derfra for at opbygge et stærkere sikkerhedssystem inden for organisationen. Verdens frie nationer kan uden at sætte De forenede Nationers universelle karakter over styr danne deres eget snævrere forbund for kollektivt selvforsvar i henhold til artikel 51 i De forenede Nationers pagt. Sådant et forbund kunne skabes inden for De forenede Nationer af de frie stater, som er villige til at påtage sig mere konkrete og byrdefulde forpligtelser end de i pagten indeholdte, mod til gengæld at opnå større national sikkerhed end De forenede Nationer i øjeblikket kan give sine medlemmer.

Måske vil de frie stater, eller nogle af dem, snart finde det nødvendigt at rådføre sig med hinanden om, hvordan man bedst kunne oprette et sådant kollektivt sikkerhedsforbund. Det kunne vokse frem af planerne om »Vestunionen«, der nu modnes i Europa. Dets formål skulle som »Vestunionen« ikke kun være negativt; det skulle skabe en dynamisk modpol til kommunismen – den dynamiske modpol som et frit, lykkeligt og fremadstræbende samfund ville være til kommunistverdenens totalitære og reaktionære samfund. Dannelsen af en sådan forsvarsgruppe af frie stater skulle ikke være et fortvivlelsens råd, men et håbets budskab. Det ville ikke betyde, at vi anså en tredje verdenskrig for uundgåelig; men at de frie demokratier havde besluttet, at de for at forhindre en sådan krig ville organisere sig således, at de kunne konfrontere den kommunistiske ekspansions styrke med en overvældende overlegenhed i moralsk, økonomisk og militær styrke og med tilstrækkeligt sammenhold til at garantere, at denne overlegenhed i styrke udnyttes således, at de frie nationer ikke kan overvindes en efter en. Intet mindre kan gøre det. Vi må for enhver pris undgå en skæbnesvanger gentagelse af førkrigsårenes historie, da nazi-angriberen nedgjorde sine ofre et efter et. En sådan udvikling ender ikke ved Atlanterhavet.

Jeg er sikker på, at det er det canadiske folks ønske, at Canada skal tage sin fulde andel i skabelsen og opretholdelsen af denne overvældende overlegenhed i moralsk, økonomisk og militær styrke og det sammenhold, der er nødvendigt for dens effektive udnyttelse.